

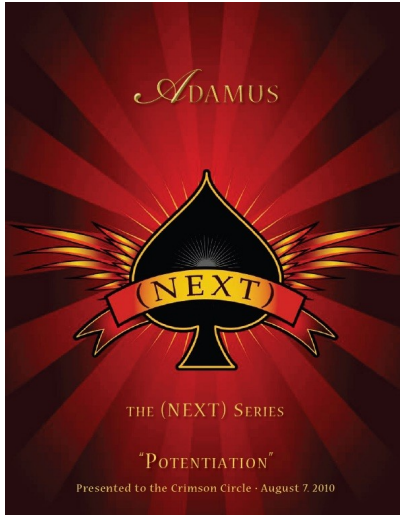
Adamus 4. Shoud - 2010. november

NEGYEDIK SHOUD: „A varázslat visszatérése”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Következő (NEXT) sorozat negyedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2010. november 6-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

KÖVETKEZŐ (NEXT) SOROZAT

2010. november 6-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.

www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, aki vagyok. Adamus, a szuverén birodalomból.

Üdvözöllek Benneteket az Ahmyoban. Üdvözöllek a természetes létállapotokban. Teljes mértékben bízva önmagatokban, a szellemben, az áldásokban és a Teremtés egészének varázslatában. Hm...

Érzitek? A dolgok most egy kissé lenyugodtak... amint a zenét játszottuk, amint több ezer... egy férfihoz szól a közönségből) Nem kell arrébb mennie, Uram, nem kap érte pénzt! (nevetések) Ébredő emberek ezrei most csatlakoznak hozzánk.

Vegyünk egy mély lélegzetet az Ahmyo eme szentséges terében - tulajdonképpen a természetes létállapotban, minden félelemtől és aggodalomtól mentesen. Az Ahmyo egy olyan állapot, amelyben tulajdonképpen nincs semmilyen erőfeszítés.

Nincs erőfeszítés - képzel csak el. Képzel el az erőfeszítéstől mentes életet. Tényleg, képzel el egy pillanatra. Nem fog eljönni, ha nem kezded el elképzelni.

Nincs erőfeszítés. El tudod ezt viselni, Charlie? El tudod viselni? Mondjad csak... Mondjad, jó ember. (Valaki Charlie Chaplin jelmezben egy választ grimaszol némán.) El tudnátok viselni, hogy erőfeszítésektől mentes az életetek? A pálcát kérem! (Charlie oda adja a

sétapálcáját Adamusnak) Kellenek nekem mára is kellékek!

LINDA: Szerezzünk neked egy kerek szék is?

ADAMUS: Ah...mmm...semmi erőfeszítés.

Beáradás - Infúzió

Nos, kedves Shaumbra kezdjük a mai napot egy kis.... (a padlóra csap a sétapálcával) Oh! Ez tetszik! (nevetés) Kezdjük a napot egy kis beárasztással. Egy kis beárasztás - én fogom beárasztani magam belétek - ha megtehetem. Bíztok bennem? (többen így szólnak: Igen!) Hmmm (grimaszol egyet - a közönség nevet) Jó. Jó!

Nos, hadd magyarázzam el a dinamikákat, amikor Cauldre...oh, igen, ez nagyon jópofa! (a plafont ütögeti a sétapálcával) Amikor Cauldre ebbe a közvetítői állapotába lép, átadja magát. Feltételezem,

hogy bízik bennem, hogy a testébe, a lelkébe és a szellemébe léphetek és összeolvadhatunk. Belérasztom mélyen az energiáimat, majd véghezvisszük ezt a szépséges olvadást. Nos, amit itt láttok, az Adamus, Cauldre, az édes Linda és most te következél. Mi lenne, ha beléd árasztanám magamat, hmmm és utána létrehozzuk ezt az elképesztő dolgot, amint azt már jó ideje tesszük, a Shoudot, amiben együtt vagyunk. Ne hívjuk egyé válásnak, csak mondjuk, hogy szinkronban vagyunk és harmóniában.

Nos, tehát szeretném belétek árasztani magamat, hogy átmenjek rajtatok - Kathleen, megkérhetlek, hogy áll fel egy pillanatra? Szóval egészen belétek a köldökötökön keresztül. (Kathleen köldökére mutat) Igen! Rá fogok kapcsolódni, ezért is van itt. Nálatok a konnektor, én meg rákapcsolódom. Azért mondom ezt, hogy ne a fejeteken keresztül csináljátok. Hanem pontosan a köldökötökön keresztül.

Nos, gyertünk, ülj le, kedvesem és csináljuk. Beléd lélegzem magam, az energiámat beléd árasztom, nyílj meg, hogy még szorosabban dolgozhassunk együtt.

Amikor látjátok Cauldrét és Lindát itt fent, ők megengedik nekem, hogy beáraszam magam a fizikai testükbe, majd az elméjükbe és a Szellemükbe. Együtt járjuk ezt a táncot. Összetársulunk és létrejön ez a harmónia. Most tegyünk így mindannyian, azok is, akik néznek minket, akik hallgatnak. Attól még, hogy a világ ezen pontján vagy, vagy éppen egy másikon...az még nem jelenti azt...de furcsa! Ismét elkap egy testvér... (nagy nevetés, mert az operatőr szerzetesnek van öltözve és egy keresztet is vet Adamus felé) Furcsa, hogy ez alkalommal nem is fáj! (sok nevetés)

Nos, tehát mindenki aki hallgat, néz bennünket, a ti köldökötökbe is beáradunk. Kezdjük is. Mély lélegzetet vegyetek és engedjétek el magatokat. Ez nem fáj, nem hiszem, hogy fáj.

Beléd lélegzem az esszenciámat - az Istentől az Istenhez, lélektől lélekidig, szentséges lénytől a szentséges lénybe, hadd csatlakozzam hozzád.

Végy egy mély lélegzetet.

Ó, ez a köldök, milyen régóta nem működött már. Olykor kitisztogattátok, de nem túl gyakran.

Vegyetek egy mély lélegzetet... és engedjétek, hogy mindegyikötökhez becsatlakozzak.

(szünet)

Engedjétek, hogy az elmétekbe is belépjek. Sokatok számára ez egy szentséges terület volt.

Gyengéden, gyengéden egybeolvadunk.

(szünet)

Engedjétek meg, hogy a Szellemetekbe lépjek, a magotokba, az esszenciátokba...úgy hogy egy új módon ismerhessek meg engem és én is egy teljes nyitottságban, teljes együttérzésben és szeretetben ismerhesselek meg benneteket.

(szünet)

Látjátok, ennek így kellene lennie. Így is volt.

Táplálkozás, energia elszívás nélkül, érdekek nélkül, csak együttérzésben és szeretetben.

(szünet)

Belétek árasztom magamat, hogy megtapasztalhasd minden részemet, hogy megtapasztalhasd az én tapasztalataimat és hogy megérezhessem én a tiédet.

(szünet)

Hadd áradjak be egy pillanatra ide. (valakit megérint)

(szünet)

Na, ehhez szükség van némi ahmyora. Némi ahmyora szükség van, hogy bízz magadban annyira, hogy valaki mást ennyire közel engedhess magadhoz. (megcsókolja Linda kezét) mmm. Ezt szeretem. (nevetés) (Adamus tovább puszilgatja, egyre feljebb és feljebb haladván Linda karján a puszikkal; majd Linda grimaszol és leállítja - erre még több nevetés)

Valódi bizalomra van szükség, hogy soha többé senki nem tud nektek ártani. Többé senki nem tud benneteket bántani. Ez valószínűleg kissé hihetetlennek tűnik ma. Néhányotokat a közelmúltban bántottak. Ám, amikor el tudtok jutni a tiszta ahmyo eme állapotába, - a bizalomba - többé senki, de senki nem tud benneteket bántani. Annyira tisztában vagy saját magaddal, nincs semmi, aminek ellenállnál, semmi, amitől félnél, semmi, amivel küzdenél már. Igen, nincs többé miért küzdeni. Nem a kijárat felirathoz beszéltem éppen. Semmi, amiért küzdenél! Ez a természetes állapot. Tulajdonképpen nem feltétlenül elérni próbáljátok ezt az állapotot, hanem visszahozni.

Volt idő, amikor be tudtátok engedni egy másik lényt a szívetekbe, a lelketekbe, félelem nélkül, anélkül, hogy aggódnótok kellett volna amiatt, hogy mit vesznek majd el tőletek. Ezt lenyomtatok, elzártatok, befalaztatok, elfutottatok előle - ahogy épp fogalmazni szeretnétek - és mindaz a sok kihívást jelentő tapasztalat, a szívfájdalmak, a fájdalmak és agóniák ott vannak és egy részed azon tűnődik: „*Vajon ezek ismét megtörténnek majd? Mikor történik majd meg?*” Néhányan még mindig azt gondolják közületek, hogy ez elkerülhetetlen. Mert megtörtént korábban, újra megtörténik majd.

Ám, ha el tudnátok képzelni egy pillanat erejéig, hogy többé nem kell ennek megtörténnie. Nem azért mert kemények és erősek vagytok, nem azért, mert számos spirituális sablonnal rendelkeztek, amelyeket a védekezésre használhattok majd, hanem azért, mert oly nagyon bíztok magatokban, olyan mélyen, hogy többé semmi, de semmi nem tud benneteket bántani, semmi nem vehet el tőletek semmit és semmi nem nyomhat el, nem taposhat el, nem igazhat le benneteket többé. És ez igaz. Ez nagyon-nagyon igaz-valódi - hacsak nem akarod, hogy mégis így legyen. Erről majd beszélünk mindjárt.

Nos, tehát üdvözlöm az Új Energia osztálytermét. Üdvözöllek téged és azt, amit tanulsz. Valamelyik esti interjúban kaptam egy kérdést, mely így szólt: „*Adamus, hogy lehet, hogy ma este ilyen kedves vagy?*” (nevetések) Egyszerű. Kedves volt a hallgatóság! (nevetés) És ez annyira igaz, mert ebben az Új Energiában nincs semmi, amit már eleve tudsz, semmi, amit bármelyik másik Mester vagy Felemelkedett Mester nálatok jobban tudna. Ám, amikor így találkozunk, összetesszük az energiáinkat és konkrét kérdést küldtök ki arra vonatkozóan, hogy épp hol tartotok. Elküldtök egy üzenetet, egy kicsit hamarabb, vagy akkor, amikor a Shoud energiájába belépünk, amely így szól: „*Ezt kell ma tudnom, a mai napról.*” Ez elképesztő. És most éppen azáltal, hogy megengedtétek, hogy belétek áraszam magam, máris két szinttel mélyebbre jutottunk. A végén pedig

kilélegezhetek, amikor Aandrah a légzést vezeti majd a találkozó végén. Kilélegezhetek, elengedhetek engem - ó kérlek, ne tartsatok bent, van tennivalóm a továbbiakban, engedjétek el - ám a tapasztalat megmarad, az érzés megmarad.

Tehát ma pár fontos dolgot beszélünk majd át, mint mindig. Beszélünk majd az épp aktuális 4 energia dinamikáról. Ezek vagytok

ti. (rajzol egy kört, közepén a ponttal). Ez pedig a négy energia dinamika, amely most zajlik. (rajzol egy négyzetet a kör köré és megosztja négy részre). Ám mielőtt ezt megtennénk, mielőtt belemennénk... hiszen mindannyian kérdezitek: „*Mi történt mostanában? Miről szól ez?*” Egy részetek élvezi, egy részetek belezavarodik, egy másik részetek pedig nem tudja, mit kezdjen vele... Nos, tehát erről beszélünk majd ma.

A képzelet

Mielőtt ebbe belekezdzenénk, tegyünk együtt egy utazást. Képzeljétek el... Ó, imádom a képzeletet. A képzelet a Szellem kifejeződése. Az energia áramlása. A képzeletet oly nagyon elfojtották. Micsoda mentális világ ez! Nem tudom, hogy valójában képes lennék-e visszatérni, ahogy Tobiás tette. A világ olyan képzelet szegénnyé vált, annyira nem kreatív, struktúrált, előírást követő és unalmas.

És tulajdonképpen, tudjátok, mit? Mivel igazából nagyon unalmas odakint, néha azért tesztek dolgokat, hogy megtörjétek ezt az unalmat - egy kis drámát, egy kis izgalmat, egy kis káoszt, kis pánikot teremtetek. Én is ezt tenném! (nevetés) A világ olyan mechanikussá, egysíkúvá vált. Annyira szegény képzelőerőben. Az álmaikba kell kiszöknötök éjszakánként, hogy egy kis képzelethez jussatok. Így kiléptek az egyéb birodalmakba és megálmodjátok az összes örült furcsa dolgot, majd visszatértek reggel és így szóltok: „*Miről szólt mindez?*” Nos, egy képzeletbeli utazás volt, az alvásod idején. (nevetés) Ki kellett engedned ezt magadból. Bocsáss meg, David! Nem akartam ezt pont veled szemben megtenni. (még több nevetés)

Nos, induljunk egy utazásra, használjátok a képzeletet. A víz alá vezet majd az utunk. Miért is ne? A víz egy csodálatos hely. Ehhez szükségetek lesz egy bűvár felszerelésre, pipára és egyebekre - mélyre megyünk, szükségetek lesz rá -, egy nedves mezre, a palackokra és a maszkra. Gyerünk. Képzeld el magadat, amint ezeket magadra öltöd. Ez nem egy divatbemutató. Nem kell különböző színeket kiválasztanotok, hacsak nem szeretnétek, persze.

Nos, akkor ugorjunk is bele. Nem kell minden különálló részleten átmennetek, tudjátok mit? Csak képzeljétek el, *így* (csettint egyet az ujjával) hogy máris az öltözékben vagytok. Néhányan nagyon konkrétan veszitek a dolgot. „*Először is fel kell vennem a nadrágot, aztán...*” Nem, nem, nem. Már az öltözékben vagytok, látjátok? Ó, milyen jó érzés. Vegyétek az arcotokra a maszkot. Hirtelen egy hajón találjuk magunkat, amely épp az Óceán közepén van - szépséges, tiszta meleg víz vár minket a mai kirándulásunkhoz. És ti, akik a neten keresztül vagytok velünk, ti is csatlakozhattok hozzánk. Ez nem csak a Coal Creek Canyon-iakról szól. Hanem mindannyiótokról.

Nos, akkor mind ugorjunk be. Tudjátok, hogyan csinálják, hátrafelé ugranak be a hajóról. Essünk bele és közben éreztétek a vizet, a valóságotokban bekövetkezett hirtelen váltást, milyen most az oxigén maszkon keresztül lélegezni, milyen a maszkon keresztül látni a víz alatt, ahol a dolgok nem olyan tiszták, mint odafent.

Vegyétek egy mély lélegzetet, hah, az oxigén palackkal. Ez egy kissé más érzés. Nem egészen úgy működik. Halljátok ezt a hhhhhhhh hhhhhhh hhhhhhh hhhhhhh - hangot. (utánozza a légzés hangját, ahogyan az a maszkon és pipán keresztül szól)

Szokjátok meg ezt a felszerelést. Kissé mozgassátok meg az uszonyaitokat. Igen, uszonyaitok vannak. Ússzatok velük. Figyeljétek meg, hogy dolgoznak a lábaitok. És most kezdjünk el lefele menni.

Ó, igen, elfelejtettem elmondani nektek. Súlyok vannak a lábaitokon, hogy könnyebben tudjatok lefele ereszkedni. Kezdjük. Menjünk lejjebb úgy 5 métert. Az 15 lábnak felel meg körülbelül. Menjünk le.

És érezték a különbséget a környezetekben. A fény szétszórtabb...

A testetekre nyomás helyeződik, a víz gravitációs erejének köszönhetően, ebben a mélységben. A légzés is megváltozik kissé, mert hirtelen nagyobb nyomás helyeződik a mellkasotokra. Itt egy kicsit más lélegezni. Vegyetek egy mély lélegzetet a bűvár pipán keresztül.

(szünet)

És nézzetek körbe. Továbbra is gyönyörű fény érkezik fentről, ám a dolgok sokkal szórtabbak, Nincs meg a fenti tisztaság.

Vegyetek egy mély lélegzetet és menjünk lejjebb úgy a 10 méteres mélységbe.

Hirtelen ott találod magad. Biztonságos. Egy csoporttal vagy. Gyertek le nagyjából a tíz méteres mélységbe és legyetek tudatában a különbségnek.

(szünet)

Sokkal nagyobb nyomás helyeződik a fizikai testetekre, hirtelen tudatába kerülsz a fizikai lényed minden részének, mert nyomás nehezedik rá.

A napfényből kevesebb van, a víz hidegebb, a légzés pedig még nehezebb.

Vegyetek egy mély lélegzetet..le, egészen le a hasatokba. Egy mély lélegzetet...

(szünet)

..és menjünk egy kicsit még mélyebbre.

Menjünk le 15 méter mélyre. Engedd magad leereszkedni. Itt a fizikai testetekre nehezedő nyomás már szinte fájdalmas. A víz réteg olyan vastag, sűrű, hogy nagy a gravitációs nyomóerő, szinte korlátozza a testmozgásodat. Olyan, mintha a csontjaidra is hatna és az ízületeidre. Minden, ami korábban csak épphogy fáj, most sokkal erőteljesebben fáj. A légzés is sokkal nehezebb, Érezték magatokat, ahogy szinte pánikoltok egy lélegzetért.

(szünet)

Sokkal kevesebb a napfény. Egy részetek azt szeretné, ha a fények hirtelen visszajönnének, de itt lent egyre sötétebb van.

(szünet)

Az oxigén hiány miatt, egy kissé réveteg állapotba kerültök, kibillentek. Néhányotokban van egy kis aggodás, szeretnétek visszamenni a felszínre (szünet)

Ám, néhány pillanat után, elkezdtek alkalmazkodni. Elkezditek megszokni. Nem feltétlenül szeretitek, de ez már csak ilyen. Az erős nyomás, amely a sok víz súlyából fakad, megviseli a testeteket és azt a működésüket, ahogyan az oxigént kezelitek, feldolgozzátok, ahogyan reagáltok rá. Az elme összezavarodott, mert nem szokványos a működés.

(szünet)

Ám itt vagyunk.

(szünet)

A víz itt viszonylag nyugodt, egészen addig, amíg hirtelen nem kezd el örvényleni minden irányban. Olyan, mintha valamilyen víz alatti feszültség, örvény, áramlás lenne - és a víz most minden irányból felétek árad. Olyan érzés, mintha elragadná a testeteket és próbálná előbb az egyik irányba pörgetni, majd a másikba.

Hirtelen már alig láttok valamit. A fény, amely fentről érkezik, már nagyon halvány, amolyan elmosódó. Úgy érzitek magatokat, mintha teljesen ki és felforgattak volna benneteket, majd hirtelen

cápákat pillantotok meg. Nem vagytok biztosak benne, hogy valódiak, vagy csak képzelitek őket ebben a fél-révíletben, amelyben vagytok.

És akkor itt most álljunk meg. Most pontosan ezt tapasztaljátok az életben, ebben a pillanatban. Itt maradtok lent, nem megyünk még fel. Amikor kényelmesen érzitek magatokat, ki is nyithatjátok újra a szemeket.

Nyomás

Egyes pont. Mi történik most? Intenzív nyomás.(felírja: nyomás)

Intenzív. Olyan sok energia érkezik és megy ki éppen, olyan nagy a mozgás, mint a vízörvényekben. Elengedésre kerülnek most a Földből olyan energiák, melyek több millió évesek, több tíz ezer évesek. Az eltemetettek csontjai, ideértve a tiéteket is, most elengedésre kerülnek. Vannak állatfajok, melyek eltávoznak és ezt érzitek.

Vannak energiák, amelyek a fizikai univerzumból jönnek, mint például a napkitörések és olyan mágneses energiák, amilyenre eddig nem volt példa. A Föld pólusai elkezdik a váltásukat épp most - a nagy váltásukat - és ezt is érzitek. Ez kihat a fizikai testetekre.

A fizikai testetek megszokta a Földre való alászállást, eonokkal ezelőtt, amikor az első testi megtestesüléseiteket éltétek. A testetek megszokta ezt a természetellenes állapotot, ahogy megszokja a vízbe való leereszkedést is. Egy idő után megszokjátok a lélegzet hiányosságait is, megszokjátok a testetekre nehezedő nyomást, az irányvesztettségét. Ezt tettétek az összes fizikai inkarnációitokban. Megszoktátok, hogy a felszín alatt vagytok egy természetellenes állapotban. És, amikor azt hittétek, hogy tudjátok, hogyan kezeljétek, hirtelen minden ismét változni kezd.

Vannak energiák, melyek a fizikai univerzumból érkeznek - mondjuk ez itt a Föld (rajzol) -, jönnek energiák a fizikai univerzumból és a láthatatlan univerzumból is éppen, eddig nem tapasztalt mértékben. Egyfelől kivezetnek energiákat, segítenek kipörgetni energiákat innen, amelyek már régóta el voltak akadva. És ti mindenek a közepében álltok. Rádásul a ti saját aspektusaitok jönnek-mennek, újraépítitek a DNS-eteket, a saját alapvető struktúráitok és mintáitok fordulnak át és mindezt érzitek.

Különösen ebben az utóbbi hónapban, az energiák folyamatosan intenzívek voltak. Nincs a földön olyan műszer, amely ezt megfelelően ki tudná mutatni, de a mi vizsgálódási pontunkból, amely az egyéb dimenziókban van, mi érezzük ezt. Kényelmetlen érzettel jár azok számára közülünk, akik ki-be járnak a világok között, akik olykor a fizikai valóságban is megjelennek. Mostanában nem árasztottam be magamat sokszor fizikai testekbe - olykor 2-3 napra is jöttem - de most, az energiák olyan intenzívek, hogy nem feltétlenül szándékozom sok időt a fizikai síkon tölteni. Mostanában a túloldalra tartjuk a találkozóinkat.

Tehát, mindezt érzitek és ez történik közben. Érzitek a testeteket és azt kérditek: „Mi a baj a testemben? Biztosan feladta...Adamus azt mondta, hogy rendben leszek, erre a testem teljesen széthullik!” A testetek fáj. Reggel felébredtek és azt kérditek: „Miről szól ez az egész?” A nyak. Majd a lábatok, olykor annyira intenzíven ér benneteket, hogy a kezetek és a lábatok is elzsibbad, nem működik, mert oly intenzív a hatás.

A fogaitok, a szátok, minden érzi az intenzív energiákat. Mi a baj? Majd ne durvuljunk el...de a (szőrösög az orrával) az orr...(valaki tüszent) Köszönöm.

Ez jött...szóval az orrból is jön minden. Egészen a szembe. Majd mi történik itt lent? (mutogat a köldökre, majd hátulra) Oooh, ahhh, oooh, miről szól ez az egész? És ti azon tűnődtek, hogy mi a baj veletek.

Majd jönnek az örült gondolatok: „*Ó, kellene még egy Shoud. Rá kell hangolódjak az energiára, mert tényleg megbolondulok. Tényleg szétzuhanok.*” Igen, ez így van...de..(nevetés) „*Tényleg megbolondulok.*” És ehhez hasonló beszélgetéseitek vannak önmagatokkal, ilyesmik: „*Nem, én jó ember vagyok.*” „*Nem, te rossz ember vagy.*” „*Próbálok jó lenni.*” „*Szórakozol velem!*” (nevetés)

Majd azt gondolod: „*Várj csak, ezen mentem keresztül az elmúlt 10 évben és azt mondták, hogy rendben vagyunk, de apám, ennek aztán semmi értelme!*” Nos, nyilvánvalóan nincs semmi értelme! Ha valóban képesek lennétek megérteni ezeknek az energiáknak az intenzitását - a beérkező energiákat, a kilépő energiákat és az áramlásokat, örvényeket, amelyeket a bolygótokon mindez teremt, nem csak a bolygótokon, de a földközeli világokban is, most jelenleg a bolygótok olyan, mint egy darázs-fészek. Nagyon nehéz. Ha van olyan szerettetek, aki nem régiben távozott el, vagy hamarosan el fog menni, akkor töltsétek velük egy kis időt odakint. Nekik odaát most sokkal keményebb, mint itt. Ott teljes örület van. Furcsa és ez jó.

Jó és megfelelő. A történelem legnagyobb változásáról szól mindez. Az emberekről, akik végre megértik, hogy kik is ők valójában, a szuverenitásukat és azt, hogy miképpen integrálják azt a fizikai testükkel.

Ám, van itt egy fontos pont. Történnek ezek a változások, szinte minden, amit eddig tapasztaltatok megváltozik és mi történik ekkor? Nos, a kulcs - (rajzol egy pálcika alakot) ez itt valaki,a kulcs az, hogy ezek az energiák látszólag mind ideérkeznek. (az elmébe)

A testetek valójában jobban fel tudja dolgozni, jobban tud alkalmazkodni hozzá, mint az elmétek. A Szellemetek nagyon jól csinálja az áramlást, együtt mozog ezekkel az energiákkal. A szellem valójában szereti az energia áramlást, egyfajta csodálatos perverz módon, ez vicces volt ám! - de az elme nem tudja, mit tegyen.

Nos, képzeljétek el...David, feljönnél ide egy bemutatóra? Igen, a fej díszek tökéletes lesz. (David egy egyiptomi jelmezben van)

Tehát érkeznek ezek az energiák mindenhol és az elme - csak próbálja a dolgát tenni - azt mondja: „*Mi a baj? Mi a baj?*” Most már leülhatsz, köszönöm. „*Mi a baj?*”

Tehát az elme elindul és kísérletezik a maga módján. Kiküld energetikai jeleket a test minden részébe, a nyakba, a hátba, a hasba, a szembe, az orrba. „*Mi a baj?*” Az elme kiküldi a jeleket az életetek minden területére, úgymond az életetek összes aspektusára, abba a részetekbe, amely együtt van valakivel, a munkaterületre, a zenész vagy rádió bemondó területre, vagy akármi is legyen az. Az elmétek kiküldi az összes átkozott - az „átkozott” itt egy káromkodás helyett jött - (nevetés) tehát ezeket a tesztek kiküldi mindenhová. „*Mi a baj? Mi a baj?*” Mivel az elme épp nincs jó formában. „*Mi a baj?*”

Amikor a testrészeitek megkapják a jelet, így szólnak: „*Ó, hadd mondjam el neked, mi a baj...*” és elkezdik küldeni a visszajelzéseket. Azt mondják: „*Ó, a nyomás borzasztó, a csontok és az ízületek fájnak.*” A test furcsa módon elkezd elemezni magát az elmével. Így együtt egy kissé furcsa mód, egymásra találhatnak.

Az aspektusok megkapják és érzik ezt az üzenetet, mely így szól: „*Mi a baj?*” És erre ezt felelik: „*Azt hittük, hogy minden rendben van, ha hazatérünk, de úgy látszik ez nem igaz.*” És erre az aspektusok elkezdik: „*Ó, ha mesélhetnék neked az utamról.. a lelkem..micsoda egy alak! Mi a baj? Nem ért meg engem, soha nem hallgat rám!*” Ezt az aspektusotok mondja, nem pedig a partneretek!

Tehát ezek a jelek mind kimentek - „*Mi a baj?*” így szóltak, az elmédből érkeztek és ez létrehoz egy játékot. Minden rossz. Majd így vagytok: „*Hol vagyok én? Mi történik?*”

Vegyetek egy mély lélegzetet. Ez valójában nem rólatok szól. Az elmétek rossz jeleket küldözget.

Suzanne, mi a baj most? Mi a baj?

SUZANNE: Semmi.

ADAMUS: Semmi. Látjátok? Nincs semmi baj. Ann, mi a baj?

ANN: Semmi.

ADAMUS: Semmi. Ezt tényleg elhiszed? Ha, ha ha ah, Beszéltünk mi már.

Nos, mi baj? Tényleg semmi - ha el tudod ezt hinni. Erre azt mondd, „*Igen, Adamus, de nekem minden...*” Eh, tudod, hogy nincs semmi baj. Mikor fogod ezt elfogadni? „*Igen, de úgy érzem, mintha széthullanék és itt van mind ez a sok betegségem.*” Nem, ezek nincsenek ott...ezek hamis jelek, hamis válaszokkal. Pont.

Nos, tényleg? El tudod mindezt fogadni? Nincs semmi baj. Nos...(ránéz valakire, aki szívárványos fejfedőt hord, majd kacagni kezd) Ez tetszik, ez a kalap!

Nincs semmi baj. Pontosan ott vagytok, ahol lennetek kell. A testetek tényleg nem esik szét. Nem örültök meg. Nem haladtok visszafelé. Nem tudtok visszafelé haladni. Nincs semmi baj. Hamis jelek sorozata az, amit hallotok.

Nos, hogy juttok ezen túl? (valaki így szól: Ahmyo - valaki pedig így: na, ez az, hogyan?) Hogyan? (valaki így szól: Lélegezz!) Lélegezz. Köszönöm. Lélegezzetek és értsétek meg, hogy többek vagytok az elméteknél. Nos, ez itt egy kicsit nehéz, mert az elmét erősen beprogramozták. De többek vagytok az elméteknél, az elmétek felett álltok.

Valójában az elmétek nem akar ismét ebbe belekerülni, már elfáradt. Úgy érezte, hogy integrálódhatna az isteni intelligenciával. Majd hirtelen visszaszólitották, sürgősségi hívással. Ha azt mondjátok: „*Vagyok, Aki vagyok, és minden rendben van valójában*”, akkor leáll majd a hamis jelek küldözgetésével. Akkor nem kap több hamis választ majd és visszavisz benneteket az egyensúlyba. Segít majd megérteni, nem csak a mentális szinten, hanem minden részletekben, hogy az energiák jelenleg elárasztanak benneteket. És ez nyom benneteket, ahogy a 15 méteres mélység is nyom majd benneteket. Most nehezebb lélegezni és úgy tűnik majd, hogy a valóság is nagyon-nagyon csalóka. Miközben nem az. Tényleg nem.

Ha ma egy üzenetet tudnék átadni, akkor az az lenne, hogy ezek mind hamis jelzések. Vitatkozhattok velem egészen holnapig, mondhatjátok azt: „*Ezek nem hamisak, nézd meg, nézd meg ezt is!*”- az elme működik. És van egy részetek, amely tényleg élvezi a játékot. Élvezzétek a mókát. Élvezzétek csak, de ezek mind hamis jelzések.

Ha az Ahmyo állapotába kerülnétek, ha mélyen magatokba merülnétek - és a ti mélységetek nem olyan, mint a mély vízben. A ti mélységetekben nincs ott ez a nyomás és nincs ott a valóság eltorzulása. Amikor elmélyültök magatokban, az nem olyan, mint amikor alámerülnétek a fizikai valóságba és megrohamoznak mind ezek az energiák. Önmagatok mélységeiben szabadság van, felszabadulás.

Nincs ott semmi rossz. Semmi rossz.

Elég Ahmyoval rendelkezél-e, hogy megengedd magadnak, hogy ezt elfogadhasd? Ez nem a hiedelemről szól. Arról szól, hogy mi valódi, mi vagy te.

Oly nagy a nyomás most, de ti, amilyen bölcs tapasztalt ember angyalok vagytok, elbírájátok mindezt, elbírtok az

összes bombázó energiával, az összes izgató energiával - és ezek mind csak energiák - valójában átalakíthatjátok, transzmutálhatjátok, alkímizálhatjátok őket. Csak energiák, nem rosszak és nem is jók. Valójában nincs igazi nyomásuk, nincs bennük káosz, csupán energiák és tulajdonképpen belélegezhetitek őket.

Az örületet, ezt a feltételezett örületet, amely most a Földön történik, belélegezhetitek, ahogy engem is belélegeztetek az előbb. Azt mondjátok: „*Azt akarod, hogy belélegezzem a káoszt, még több káoszt és örületet? Azt akarod, hogy lélegezzem be az összes terrorista energiát, az egész dualitást, az egész haragot és utálatot, amely a Földön van?*” Pontosan. Pontosan, szívjátok be, egyétek meg mind, igyátok meg, mert minden csupán energia. A valóságban nincs benne semmilyen örvény. Csak azért érzitek úgy, mert nehéz megfogalmazni, nehéz lefordítani a Régi Energiás rendszerre és ez összezavarja az embereket. Ám csupán tiszta energiák ezek.

Igen. Vannak napok, amikor elolvassátok a híreket vagy a netet böngészitek és azt mondjátok: „*Ez egy örült hely.*” Való igaz, ez így van, de mindez csak energia.

Nos, tehát most itt az ideje annak, hogy minden részednek elmondd - a testednek, az elmédnek, a szellemednek - minden részednek: „*Nincs semmi baj. Ezek hamis jelzések.*” Ez az elsődleges. Mi történik most? Nyomás. Nyomás.

Mintázatok

A második pontunk - most már feljöhetek a mélységből, tényleg, csak képzeljétek el magatokat, amint kint vagytok a nedves ruhátokban - mintázatok. Mintázatok. Tudjátok, érdekes dolog ez. Minden faj, aminek tudatában vagytok, legyen szó emberi fajról vagy másról, földi fajról vagy más helyről valókról, minden faj hajlamos kifejleszteni mintázatokot és rendszereket, ez mindenütt így van. Tényleg. Még ha a tiszta kreatív energiákról is van szó, valamilyen egyéb dimenzióban, megvan ez a - gondolom, természetes - hajlam a mintázatok teremtésére. A mintázatokon keresztül nagyszerűen meg lehet érteni önmagatokat és a világot körülöttetek.

Ugyanakkor, a Föld rendkívüli módon bővelkedik a mintázatokban. Mindenben ott a mintázat - abban, hogy miként inkarnálódsz, miként eszel, hogyan imádkozol - az emberi élet minden része egyre struktúráltabbá vált, rendszerezetté, egyre kevesebb szabadsággal és függetlenséggel. Most, hogy vannak olyan dolgok, mint egy kinyomtatott dokumentum - a nyomda nem oly régi dolog ám - tehát a dolgokat ki lehet nyomtatni, majd könyvekbe szerkeszteni, majd polcokra rendezni és máris

energetikai mintázatokba rendezni. Az internet - ismét újabb mintázatokot hoz. Ezek mind mintázatokot teremtenek.

Egy csomó ember azt gondolja, hogy a mintázatok egyszerűsítik az életet. Nem, nem, nem egyszerűsítik. Bonyolultabbá, zavarosabbá teszik, mert több dologra kell emlékezni, kevesebb a szabadság. A szabadság a lelketek joga a születésétől fogva, a mintázatok pedig ezt korlátozzák és az életet nehezítik, sokkal több kihívást okoznak.

Most egy olyan folyamaton mentek keresztül, amelyben megajándékozzátok magatokat a minták eltörlésével. A minták kioldásával. Valószínűleg kevés - vagy épp sok - fogalmatok volt ezekről az életetek folyamán, de a struktúrák, amelyek jelen voltak, most kioldódnak.

Először is ez nagyon zavaró, mert ezek a mintázatok úgymond segítettek egyben maradnotok. Ezek a mintázatok segítettek a napról-napra való létezés értelmének megtalálásában - valójában nem -, ám most ezek a mintázatok eltűnnek. A házasság mintázatai, a kapcsolatoké, a pénzé, az étel, a diétáké, az egészségé... az összes mintázat kezd szertefoszlni. Ahogyan a zenét ismertétek a

múltban, ahogyan a pszichológiát ismerték a múltban, bármi, amely részét képezte a munkátoknak, a játékoknak, az, ahogyan írtatok - minden mintázat megváltozik.

Ez frusztráló, mert miközben nagyon kértétek a változást, hívtátok a változást, amikor megérkezik, akkor így reagáltok: „Ó, istenem! Mi történik? Adamus!” Ó, mennyi hívást kapok egy éjszaka. Sokat! Tehát...(nevetés, amint megáll és egy fénykép kedvéért pózol-grimaszol) Sohase hagyjatok ki egyetlen lehetőséget sem! Mindig ezt mondom. Mindig!

Így hát, most van egy néhány elég látható mintázatotok a felszínen. És egyébként, ahogy kioldjátok magatokban ezeket a mintázatotokat, sokkal nagyobb szabadságra leltok majd. Ez a körülöttetek élő embereket jobban érinti, mint benneteket, mert ők megszokták a mintázataitokat. Ők a saját mintázataikat a ti mintázataitok függvényében állították össze, elég hamar kialakul mindenkinek a mintázata és a hagyományos bölcsessége ennek az, hogy minden simábban megy. A valódi bölcsesség pedig az, hogy minden megáll. Nem igazán működik ez jól.

Kioldódnak a mintázataitok természetesen. Semmit nem kell hozzá tennetek. Nem kell a boltba mennetek, hogy vegyetek egy mintázat kioldó kristályt, noha biztos vagyok benne, hogy van valaki aki lelkesen eladna nektek egyet. (nevetés) „Nagyszerű ötlet!” - gondolják egy páran közületek. Tudom. Van köztetek valaki Hollandiában, aki már írja is ezt. Állj meg. Ne csináld. (nevetés)

Ám, van egy másik mintázat, amely valójában mélyebben belétek ivódott, amely nagyobb kihívást jelent. Annyira a részetekké vált, annyira nagy részeteket jelent, hogy tulajdonképpen nem is láttok rá. Itt most tehát megkérdem, Linda segítségével és a mikrofonnal, hogy mi jelent kihívást az életetekben. Mondjatok nekem egy olyan kérdést, olyan ügyet, amely az életeteket megviseli és én majd megmondom milyen mintázat áll mögötte. Ha meritek megosztani. Merjétek megosztani. Ó, mennyi önkéntes van itt! (amint Linda átadja a mikrofont valakinek.)

ALAYA: Itt ültem és épp arra gondoltam: „*Én nem mondok semmit, én nem fogok semmit sem mondani!*”

ADAMUS: Egy gondot, valamit mondj, ami elakadt, amiben blokk van.

ALAYA: Melyiket akarod? (mindketten nevetnek)

ADAMUS: A másodikat a listádon. Az első kicsit túl személyes.

ALAYA: Igen, Újrateremteni magamat...és

ADAMUS: Újrateremteni magadat, igen.

ALAYA: Újrateremteni a karrieremet.

ADAMUS: Ah, újrateremteni a karrieredet. Ah, jó, jó, rendben, köszönöm!

ALAYA: Rendben.

ADAMUS: Ez tehát nagyon pragmatikus. Mindjárt beszélek majd róla, egy kicsit várnék ezzel, egy ragyogó disszertációm következik majd erről, szóval visszajövünk.

Tovább. Mintázatok. Mi jelent kihívást? Mary, Neked mi jelent kihívást? Mi dolgozik benned éppen?

MARY: A torok problémám.

ADAMUS: A torok problémád. Ez egy egyszerű mintázat. Rendben. Torok probléma. Általános értelemben, a torok probléma azt jelenti, hogy nem a szellemed hangját szólaltatod meg. Állj fel Mary. Egy kicsit kiabálni fogunk. Én rád kiabálok, te pedig majd rám, hogy az energiák mozgásba

lendüljenek. Rendben. Háromra egyszerre kiabáljunk, amennyire a tüdőnk engedi! Ok?

MARY: A mikrofonnal?

ADAMUS: Nem, tedd le a mikrofont. (nevetés) És csak nyers szabad üvöltést! Gyerünk, háromra! Én is kikapcsolom az enyémet...Egy kettő, három!

MARY: (egymagában) Aaaaaahhhh! (Adamus kacag)

ADAMUS: Ez jó volt. Nem, nem volt jó. Valójában borzasztó volt. Továbbra is el vagy itt akadva. Ok, nos, akkor tényleg együtt csináljuk meg ez egyszer.

Ok, háromra... egy, kettő, három...(mindketten kiabálnak)

Ahhhhhhhhhhhhhh! (mary köhög) Elakadás. Elakadás. Rendben, most újra. Ok. Mély lélegzet és (egyszerre) Ahhhhhhhhhhhhhhh! (Mary ismét köhög) Továbbra is elakadás. Elakadás. Akkor most csatlakozzon mindenki! Háromra! Egy kettő, három! (közönség kiabál) Ahhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh!

Köszönöm, Mary. Jól van. Elakadt energia, nem a hangoddal élni. Hányszor mondták neked: „*Légy csöndben. Ne beszélj már, nem tudod, mit beszélsz!*” Hány életedben végeztek ki azért, mert a hangodat hallattad? Beszélj majd később Garrettel. Most ki kell engedned. Engedd ki, egy kis énekléssel, kis kiabálással, egy kis toningolással (hangolás). Dolgozz a hasadból.

A Szellemed veled akar lenni ebben a valóságban, most és ez nem fog itt megtörténni (a fejre mutat). Itt próbáltad. ITT fog megtörténni (nagy hangon). Ah, Hannibal, köszönöm! A testedben fog megtörténni. A művészetedben fog megtörténni. A művészetedben, elfojtod, mert nem tudod kiengedni ezt a hangot. Ez egy régi mintázat. Nos, tehát itt az idő, hogy...

MARY: Azt akartam mondani, hogy művészet és aztán a torkot mondtam, mert úgy éreztem, elakadás van, mintha az egész a torkomból jönne.

ADAMUS: Nos, az energia valójában itt van elakadva.(a hát közepét mutatja) Eredetileg itt akad el.

MARY: Igen.

ADAMUS: És itt érzed, nagyjából... (a mellkas felső részére mutat)

MARY: Igen és a művészetem is el van akadva.

ADAMUS: És tudod, mi történik, ha nem engeded ki? Találd ki.

MARY: Sokat fogok köhögni.

ADAMUS: Sok köhögés, igen, a köhögés csak próbálja a tudodra adni, hogy engedd ki.

MARY: Arra van szüksége...

ADAMUS: Megbetegszel. Valami történik. Először is azért mert nem engeded ki és mert nem engeded be. Nem úgy lélegzel, ahogyan kellene. Mivel nem engeded ki, ezért az életed minden területét befullasztja. Tehát vagy meghalsz korán, vagy kapsz egy olyan betegséget, amely a tested egy másik részébe kerül, mert nem feltétlenül kell, hogy pontosan a torkodban történjen - olykor mehet a füledbe is, mert: „*Hello*”, a Szellem próbál hozzád szólni, de te nem figyelsz. A Szellem próbálja azt mondani, „*Légy a Vagyok, légy az Ahmyo. Légy a hang.*” Soha ne félj attól, hogy felszólalsz. Köszönjük.

MARY: Köszönöm.

ADAMUS: Egyéb problémák?

LINDA: Itt egy babát váró pár. (a feleség várandós)

ADAMUS: Jó, jó.

LINDA: A várandós Shaumbráink.

ADAMUS: Van valamilyen gondotok?

LARA: Nézzük.

LINDA: Mikor jön a baba?

LARA: Február 14-én.

LINDA: Húúúúúú! (nagyon izgatott)

ADAMUS: Jó, jól van! (nevetés)

MARTY: Tudnál egy kicsit izgatottabb lenni? (nevetés)

ADAMUS: Azt kell mondjam, egy nagyon új baba érkezik. Nagyon új. Számítsatok meglepetésekre.

LARA: Rendben! (nevet)

ADAMUS: Igen, igen, ez egy csodálatos dolog. A kis új lény nem rendelkezik majd sok régi kapcsolódással, nem hoz magával sok régi karmát. Nagyon tisztán érkezik majd és közben nagyon türelmetlen lesz mindkettőtökkel. (nevetés)

LARA: Ezt érzem.

ADAMUS: Igen.

LARA: Igen. Gondolom a mintázat - az amelyik elsőként feltűnik, a...pénzzel kapcsolatos, igaz?

ADAMUS: Igen.

LARA: Árad, árad, árad...majd megáll, megáll, megáll.

ADAMUS: Igen, igen.

LARA: Árad, árad, árad, megáll.

ADAMUS: Igen. Jól van.

LARA: Szóval nem folyton áll.

ADAMUS: Nem, nem. Igen, de ez jó, reméltem, hogy ez a téma előkerül majd. Pénz. Hányotoknak van - ne tegyétek fel a kezeteket, nem akarom látni - hányotoknak van pénz problémája? (nevetés, amint eltakarja a szemét)

Tehát ez egy mintázat, amelybe belekerültetek. Valahogy az idők folyamán létrehozhatok egy mintázatot, mely szerint nincs elég, vagy ahogy Tobias mondaná, beléptetek az „*épp hogy elegendő*” tudatba - éppen elég ahhoz, hogy megtöltsétek az autó tankját, éppen elég, hogy kifizessétek a bérleti díjat - de ahhoz nem elég, hogy élvezzétek az életet.

Ennek az eredete - itt általánosságban beszélek - ennek a gyökerei a korai vallásos munkásokban van, a szegénységi fogadalmak továbbra is körülöttetek lengene. És azt mondanám, hogy legtöbbetekre jellemző az a gondolkodás mód, hogy ha sok pénzhez jutnátok hirtelen, akkor az majd átveszi a hatalmat felettetek, megvisel majd benneteket, korrupttá tesz és valami rossz dolog elkövetésére vesz rá. Letérnétek erről a fegyelmezett - béna - útról, amelyen jártatok és valamilyen módon ideragasztana benneteket a Földre. Egy részetek így gondolkodik: „*Tudod, valószínűleg ez az utolsó életem - talán már csak egy van hátra - és ha sok pénzhez jutok, akkor valószínűleg itt akarok majd maradni, mert gazdag leszek és mindenféle dolgot megtehetek. És tudjátok mit? Igazán*

nem akarok itt maradni, itt ragadni, tehát nem lesz semennyi pénzem.” Ismerős?

És mi lenne, ha stílszerűen távoznátok? Ez az én kedvenc utam. (nevetés) Gazdagon lépjétek ki, bizony ám! (A hallgatóság mosolyog és tapsol) Tudjátok, az elmétek az utatokat állja és így szól: „*Igen, de ehhez ismernem kell az üzleti életet.*” Az üzleti élet egy trutyi. Most épp nagyon gyorsan változik. Annyira régi. Számomra a mai üzleti világ olyan, mintha egy 500 éves templomba lépnék be. Bűdös, sötét. Nem igazán működik jól. Annyira elavult. Szóval... bocsi.

Tehát nem kell mindent tudnotok az üzletről. Azt mondjátok: „*De nem rendelkezem szakképzettséggel.*” Ah, az üzlet nem az okosokról szól. Ők persze ezt akarják elhitetni veletek. De nem. Majd azt gondoljátok: „*nem tudom, mit kell tenni.*” Nos, ezzel bele is estél a csapdába. Abba a mintázatba, amely így szól: „*Nem tudom, mit kell tenni.*”

Gazdagnak lenni egy természetes létállapot. Pont. Ámen! Ó, ebbe inkább ne menjünk bele! (nevetés) Rossz út. Inkább egy másik utat válasszunk. Oké.

A bőség egy természetes létállapot. A bőség hiánya perverzió. Tényleg az.

A természetes egészség természetes. *Az egészség természetes.* Mindaz, ami kibillent a biológiai egyensúlyból, természetellenes, tekintve, hogy egy természetes lény vagytok, itt az ideje annak, hogy visszatérjétek ezekhez a természetes dolgokhoz. Ám a mintázatok, a régi mintázatok megállítanak benneteket. El kell hagyjátok ezt a mintázatot. Engedjétek el a mintázatot.

Gyakran egy részetek azt gondolja: „*Igen, több pénzt akarok*” - például. Ám egy másik részetek hátrál, így szólván: „*Ó, annyira kapzsi vagy*” vagy „*ez majd korrupttá tesz téged.*” vagy „*csak álmodozol éppen*” és hasonlók. Ezt át kell ugorjátok. Azt kell mondanotok: „*Ez egy mintázat volt, amit elengedek, a fenébe vele.*” Ne engedjétek az elmét - az elme a mintázatokot követi - csak azt teszi, amire programozták.

Majd azt mondjátok: „*A bőség egy természetes létállapot. Bizom a bőségemben.*” És akkor ott is van. Ne időzzetek rajta, ne varázsoljatok naponta mindenfélét köré, ne lépjétek az elmétekbe ebben a dologban. Abban a pillanatban, hogy az elmétekbe léptek, már vissza is kerültetek a mintázatba és nem fog megtörténni.

A VAGYOK, az Ahmyo természetes bőséget jelent. Miért is ne? Miért is ne?

Nos, jól van. Mintázatok. Következő, milyen kihívás van az életekben?

SART: Hello.

ADAMUS: Hello.

LINDA: Jó a frizurád. (Sart egy fekete tüsi parókát visel)

ADAMUS: Igen.

SART: Szépséges, igaz?

ADAMUS: Igen.

SART: Valószínűleg a folyamat, amelyben bántottam magam testileg, nem oly régen.

ADAMUS: Igen.

SART: Igen... először egy autó volt...

ADAMUS: Ez érzelmi dolog?

SART: Valószínűleg, egy kissé jobban fáj.

ADAMUS: (kacag) Igen.

SART: Vagy munka-bölcs vagyok, vagy kocsizúzó bölcs.

ADAMUS: Igen.

SART: Igen.

ADAMUS: Tehát, mi a minta? Mi történik?

SART: Nos, én azt hittem, ez egy ébresztés, de valójában, úgy tűnik, ez nem működik. (Adamusszal nevetnek mindketten)

ADAMUS: Nos, ez egy kissé eltér a többi mintázattól. Valójában ez szolgál téged és szeretném, ha mindenki tudná, hogy a te eseted nem valószínű, hogy az ő esetükre hasonlít. Ám, szóval te fizikailag, testileg bántod magad, ez egy sokk, fájdalommal teli, de a csodálatos dolog ebben az, hogy létrehozod annak a lehetőségét, hogy egy beáradás megtörténhessen, hogy a szellemedből több érkezhessen be ebbe a valóságba. Felismered, hogy ezt nem teheted mentálisan. Egy részed továbbra is nem fogja fel a lélegezz-engedd meg-fogadd be dolgot, mert nagyon macsó típus vagy.

Erre mit teszel? A macsó fiúk magukat bántják és a fájdalom, a pillanat sokkja, wwwh! közepett a szellem beárad a testbe. Folytathatod ezt a működést a továbbiakban, vagy beléphetsz a feminin energiába, hogy csak lélegezd be... Igen!

SART: Igen, ez jobb lenne. De valószínűleg nem fogsz így tenni, mert... vagy mégis? (valaki így szól: Adj egy esélyt neki!) Adj esélyt. Gyerünk, adj esélyt mindenkivel együtt, aki most itt van és csak lélegezd be. (vesz egy mély lélegzetet) Ne gondolkozz rajta, azzal bántod magadat. Csak lélegezd be.

(szünet)

Dolgozz ezen a légzésen a továbbiakban.

SART: Igen.

ADAMUS: Ja, ja. Ez visszahoz téged a testedbe és ez a meghívás a Szellemed részére, hogy csatlakozzon hozzád az életedbe. Jól van.

SART: Most jobb.

ADAMUS: Jól van. Ha legközelebb bántanád magad, szólj nekem.

SART: Azt hittem, így tettem a múltkor. (nevetés)

ADAMUS: Ó, hívtál... valaminek hívtál... (sok nevetés)

Következő? Na, még egyet. Régi mintázatok. Mi jelenti most a kihívást az életedekben?

BARBARA: Bízni az intuíciómban.

ADAMUS: Rendben.

BARBARA: A szívem, a fejem.

ADAMUS: Rendben, ez egy könnyű darab. Ez egy mintázat. Úgy programoztak, hogy lépj ki az intuícióból és lépj be az elmédbe. Az intuícióra inkább úgy tekintenek, mint egy frivol dologra, vagy a sötét oldal erőivel való munkálkodásra. Tudod, az ismeretlen világok...

Az intuícióval kapcsolatban mindannyiukat úgy programozták be, hogy ne bízzatok többé benne. Ez így volt megfelelő, hiszen, ha nem bízol magadban, akkor követed a rendszereket. Ott voltak azok, akik irányítottak, kormányoztak és létrehozták a hitrendszereket, ők így szóltak: „Nos, ez jobb, az intuíció egy rossz dolog. És valójában el fog égetni téged, ha alkalmazod.” Tehát ott vannak bennetek ezek a mintázatok, amelyek azt súgják, tartsd távol magad az intuíciótól, ne engedd be az életedbe.

Az intuíció a létezés egy természetes állapota. Az elme nem természetes. Az elme hamis. Ismétlem, nincs semmi bajom az elmével, csak próbálunk kilépni a régi programozásból, a régi mintákon túlra.

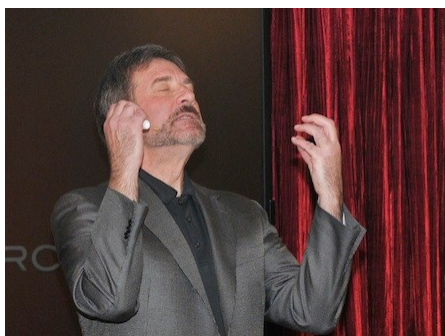
A lista folytatódhatna, de lényegében négy különböző dologról szól. Tobias beszélt erről évekket ezelőtt - a bőséggel kapcsolatosan. Engedjétek vissza. Álljatok meg, ne gondolkozzatok többet róla, csak legyetek azzá. Ne ügyeskedjétek, ne ügyeskedjétek. Látom, hogy néhányatok ügyeskedik a bőséért. Pfff! (Úgy tesz, mintha köpne.) Csak engedjétek be.

A másik dolog a testetek, az egészséggel kapcsolatos ügyeitek. Ismét elmondom, hogy egy csomó fizikai dolog történik, mert beleléptetek abba a mintázatba, amely elmozdítja vagy rosszul azonosítja az energiákat, bele juttatván a testetekbe ezeket, a testetek megbetegszik és válaszol rájuk. A hamis üzenet az elméből jön, mely nem tudja, miként tartsa a fizikai energiákat mozgásban és áradásban. Ezek visszaütnek és testi problémákat okoznak.

Mostanra - mindegyikőtöknek mondom -, aki valamilyen fizikai betegséggel rendelkezik, rosszindulatú betegséggel, legyen szó rákról, vagy diabéteszről, fájdmakról, arthristisről és hasonlókról, azt kell mondjam nektek, hogy az én szemszögemből ezek hamisak. Teljes mértékben hamisak. Igen, az orvos felállítja a diagnózist, aki röntgen felvételeket nézett és hasonlókat - de ezek mind hamisak. Nem ide tartoznak. Nem a tieitek. Ne cipeljétek magatokkal tovább őket. Ezek régi mintázatok, régi módjai annak, hogy behozzatok energiákat, majd eltemesetek valahogy energiákat, elkerüljétek azokat, hogy majd nyilvánvalóan valahol máshol üssék fel a fejüket. A térdetekben jelennek meg ismét vagy a májaitokban - vagyis a májaitokban! - hiszen csak egy van belőle! (nevetés) - a hallásotokban, az orrotokban, akármi is legyen az, majd csodálkoztok, hogy mit tesznek rosszul. Nem csináltok semmit rosszul. *Hamis jelek*. Semmi baj nincs veletek. Ez ilyen egyszerű. Ilyen könnyű. Könnyű.

Vannak mintázatok a kapcsolatokban, ezek a legragacsosabbak, a legtapadósabbak. Az ősi karma - karma, amely hosszan tart, hosszú utat jár be - és a tény, hogy még mindig nem tanultátok meg, hogy ti magatok vagytok a legnagyobb szerelmek és a legjobb társatok. Továbbra is keressétek a társat, aki majd kibillent benneteket - nem mindig, de gyakran. Valami olyat kerestek a társatokban, amiről azt gondoljátok, hogy benneteket nem lehet meg, tehát ezekben a rossz kapcsolatokban köttök ki. Beléptek a mintázatukba. Nem tudtok jobbat ennél.

Vannak olyan mintázatok az életetekben, amelyeket nem akartok valójában elengedni, nem álltok rá készen. Tényleg nem, mert mi lenne, ha nem rendelkeznétek ezzel a pénzügyi gonddal? Mi lenne, ha...nagy mintázat ez...a keresés, Isten vagy az igazság keresése, akármilyen makyonak hívjátok is, a keresés! Ez egy nagy mintázat. Egy óriási mintázat. Mi lenne, ha ebben a pillanatban eljutnátok a megvilágosodáshoz? Mi történne? Eltűnnétek a Föld felszínéről? Valószínűleg.

És egy részetek azt mondja, „*Nem tehetem meg, mert a gyermekeimről kell gondoskodjak.*” Arghhh. Tényleg?! A te gyermekeid? Ők a tieid? Birtoklod őket? Te csináltad őket? Nos, részben igen... (nevetés) De ők *nem* a tieid. És hidd el nekem, tényleg nincs szükségük rád. Utálok ezt mondani, de tényleg nincs szükségük rád. Igen, úgy értem, szeretnek, de nincs rád szükségük, ahogy te gondolod, ahogy szeretnéd, hogy szükségük legyen rád, amire olykor kétségbeesetten vágysz. Nem, nem, nem, úgy nincs rád szükségük.

Tehát előjöttek ilyen dolgokkal, mint például: „*De ha ez a jó dolog megtörténik az életemben, ha hirtelen lenne egy könyvem, amely óriási siker lenne és amit mindenki szeret és amely igazán segít az embereknek*”... mit kell ehhez feladnod? Utaznod kell majd? Csoportok elé ki kell állnod majd? Az igazságodról kell majd beszélned, végre? Kérdésekre kell majd válaszolnod? A reflektorfénybe

állítanak majd? És majd mások megkeresnek téged a saját életükkel kapcsolatban? Ez nagy nyomás ám! Inkább ne csináljuk meg, hanem csak panaszkodjunk róla helyette! (kuncogás) Bocsánat. Ez egy mintázat, kedvesem. Nem látod? Egy mintázat és mindannyiotoknak van egy metafizikus könyve, vagy egy terve, vagy valami, amit csinálni szeretne, vagy, amivé válni szeretne.

Csináljatok közvetítéseket (csatornázásokat) Csináljatok nagyszerű zenét - vagy nem is kell, hogy nagyszerű legyen - de mit adsz fel, milyen mintázatoknak kell átalakulniuk és megváltozniuk ahhoz, hogy megengedd magadnak, hogy valóra váltsd az álmaidat? Ez fog benneteket vissza. Engem nem érdekel, hogy mi az, amivel rendelkeztek és mi az, amivel nem, mi a problémátok, van benne egy régi mintázat. És azt kérem tőletek, hogy nézzetek rá erre a mintázatra. Nézzétek meg a problémát.

Mi történne, ha többé nem rendelkeznétek vele? Mi történne, ha fel kellene adnotok az ufók általi elme kontrollt - hogy most egy szélsőséges példát mondjak. Tényleg! Nem hinnétek, hogy mennyi hívást kapunk éjszakánként ebben a témában! - Hogy szabadulok meg az ufóktól? (némi nevetés) Beszéljétek Aandráhval (Adamus kuncog) Ő majd kiveri belőletek őket. (nevetés)

Ám, tudjátok, ők tényleg azt hiszik ez valóságos. Mi megnézzük és azt mondjuk: „*Hú, tényleg?*” De ők ebben a mintázatban vannak valamiért. Ez szolgálja őket, mint annyi más mintázat, bármi, ami kényelmetlen a számodra, szolgál téged. Egyébként *nem lenne ott*. Ha ott van, akkor szeretned kell. Ha nyomorult vagy, szeretned kell azt is. Vannak emberek, akik szeretik az érzelmeket és a drámákat. Ő, panaszkodnak róla, mert ez az érzelem és a dráma. Ám, ha ott van, kérlek, nézzétek meg miért is van ott. Kérlek, nézzétek meg, miért. Senki nem kényszeríti rátok és nem azért van, mert rossz emberek vagytok és nem azért, mert nem vagytok spirituálisan megvilágosodottak. Szolgál benneteket mindaddig, amíg el nem engeditek.

Meg kell vizsgáljátok, hogy mit fogtok feladni? Egy kapcsolatot? Gyerekeket? Fizikai valóságot ezen a bolygón ezekben az időkben? Fel kell adjátok a magánéletemeteket? Talán, de csak talán, fel kell adjátok a játszmáitokat, a makyót, amely a következő ponthoz vezet bennünket.

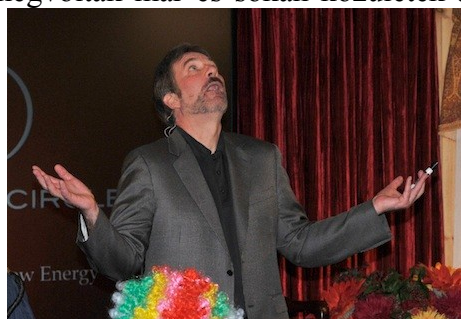
Sors

Ez önmagában megérne egy egész Shoudot - egy egész Shoudot - de ez most tényleg nagyon előtérbe került. Valójában ez meglepett bennünket ezen az oldalon és mivel eléggé felszínre került, ez több figyelmet és beszélgetést érdemel, mint amennyit ma neki szentelünk majd. Sors.

Az egész hit a sorsban, nehezen elengedhető, mert abban a pillanatban, amikor megteszed, magadhoz kell ragadnod a felelősséget. Valójában, azt mondanám, hogy könnyebb az emberek számára hinni a sorsban és feladni magukat egy felsőbb hatalomnak, akkor is, ha a felsőbb hatalmat a lelkednek hívod...gyakran ez csak egy rakás makyó. Tudod, mintha a lelkednek valami terve lenne, ahova elvezet téged egy fájdalmas, nyomorult, tudattalan módon? Tényleg? Vagy azt hiszed, hogy a Sorsodat Isten mozgatja. Tényleg? Istennek nincs végzete. A Szellem, a „*Minden, Ami volt*” nem foglalkozik ezzel, nincs rá szüksége, nem rendelkezik semmilyen tervvel a te számodra.

Milyen gyakran hallom a vallásos alakoktól jelenleg a Földön, hogy „*Isten terve*”. Mi?? Istennek nincs terve! Ha Istennek lenne terve, akkor az már létre is jött volna és akkor nem mennének mindezen keresztül! Isten tervének lenne egy beteljesülése, egy vége.

Tehát nincs végzet. Nincs semmilyen karma. Semmilyen. Nincs lélekterv. Igen, volt néhány dolog, amelyet véghez akartatok vinni, amikor itt voltatok, de azok már mind megvannak. Évekkel ezelőtt megváltak már és sokan közületek az ürességben vannak épp: „*Mit kellene tennem?*” Várva...(a plafonra nézve) várva, hogy valaki majd eljöjjön. Folyton azt kérditek tőlem: „*Adamus, mit kellene tennem?*” (vesz egy lélegzetet és vicsorog a fogával) *Nem érdekel engem!* (sok

nevetés) Szeretném, ha nem tennétek fel többet ezt a kérdést nekem.(még több nevetés) Valójában ezt szeretném! Ez az egy dolog, ami izgat engem az egész Univerzumban - hogy többet ne tegyétek fel nekem ezt a kérdést! *Nem számít!* El tudjátok ezt fogadni, tudjátok ezt kezelni? Nem számít. Nincs terv. Nincs angyali csapat. Nincs 83-ak tanácsa idefent, amely ezt irányítaná.

Asztrológia. Szeretem az asztrológiát, de utálok azt, amit az emberek tesznek vele. Úgy határoztak, hogy ez lesz az új irányt adó befolyás. Nos, új, úgy értem több ezer éves, de magukévá tették az asztrológia régi mintázatait. Az asztrológia nem negatív és nem is pozitív dolog. Az asztrológia nem egy vezérelv. Ha valóban megvizsgálod, az asztrológia nem más, mint potenciálok rétegei. De az emberek megnézik egy réteget és azt mondják, „*Oh, ilyennek kellene lennem. Olyannak kellene lennem, Így kellene, úgy kellene...*” Tudjátok, hogy hány ember olvassa a gagyi horoszkópot nap, mint nap, hogy el is higgyék azt? Majd megtörténnek a dolgok és azt mondják: „*Látjátok? Ezt előre megmondták!*” Persze, ez egy önbeteljesítő jóslat, meg is történik. Belelépnek ebbe a mintázatba.

Az asztrológia egy csodálatos dolog, ha arra használjátok, hogy általa megvizsgáljátok a potenciálokat, majd kiválasszátok közülük azt, amelyiket TI akarjátok megtapasztalni. Ha a tipikus képleteken túlléptek és elmélyültök az asztrológiában - a több dimenziós asztrológiában - megláthatjátok az összes potenciált, amely közül válogathattok. És mert ti teremtettétek ezeket a potenciálokat, szinte végtelen a mennyiségük, amelyből választhattok.

Ám az emberek szeretnek mindenféle végzetcsomagokat választani. Ezt a kifejezést most találtam ki, végzetcsomag - tetszik. Előfizettek egy csomagra, ahogy azt az internetes, televíziós és mobiltelefonos csomagjaitok esetében tesztitek - csomagajánlatot kaptok rá, erre a kérdésre: „*Mi az én sorsom?*”, majd pedig elfogadjátok azt. Majd a rossz napjaitokon azt mondjátok: „*Én nem tudom, nem tudok rájönni. Valahol messze, a lelkem biztosan tudja!*” Most már ti vagytok a *lelketek*. Nincs többé elkülönülés, felosztás. *Ti vagytok a lelketek*.

Most egy kicsit továbblépünk, mert Linda azt mondja, legyünk ma rövidek, de nagyon élvezem a Shaumbrákkal való időtöltést. Más csoportok már kihajítottak volna engem mostanra. (nevetés) Ti engedtétek, hogy maradjak. Úgy értem, micsoda áldás.

Következő. Vegyetek egy mély lélegzetet, mert ez most meglephet benneteket. Ezek a ma aktuális dinamikák. Ma, most éppen. Ezért érzitek úgy magatokat, ahogy, ezért gondolkodtok, reagáltok, sebzódtok meg és inspirálódtok, ahogyan azt tesztitek, mert ezek a dolgok zajlanak éppen.

LINDA: Nem vagy kapzsi, rengeteg papírt elhasználsz.

ADAMUS: Imádok sok papírt használni, mert majd még több fát ültetünk el.

Cél

Nos, a cél. És ez most visszavisz minket a korábbi kérdéshez. Cél. Teszek egy nagy kijelentést és ezen majd kell rágódnotok és megdöbhatjátok Cauldrét mindenfélével, miután elmentem, ha nem fog tetszeni, amit mondok. (néhány nevetés)

Nem kell semmilyen cél ahhoz, hogy létezzetek. Ám azt hiszitek, hogy szükségetek van rá. „*Mi a céloom?*” És ez összefügg a sorssal, a mintázatokkal és a nyomással, amely most rátok nehezedik.

Az emberek nagy-nagy többsége azt hiszi, hogy kell, hogy legyen egy céljuk. Vannak könyvek, amelyekről egyszerűen késztetést érzek arra, hogy hányjak egyet-spirituálisan - (nevetés) „*A céltudatos élet.*” Óh, nem! És akkor indulunk újra, be a csövekbe... a cél az makyó. Teljes mértékben

makyo. Ám továbbra is úgy keltek fel reggel: „*Mi a céloom? Meg kell gyógyítsak másokat? Meg kell mentenem a bohlyót?* Nem! Nincs cél! Értitek? Nincs cél. Ezt lélegezzétek be. Ooh, ah, ez egy nagy vákuumot képez, vagy mégsem.

Nincs küldetés. Tüllépünk a Régi Energiás szenvedélyen, vagyis, azon, hogy kell valamit tennetek, valakivé válnotok, kell valamilyen célnak lennie. Isten minden biztonnal valamilyen céllal rakott ide benneteket. *Istent ez nem érdekli!*(nevetés) Tényleg! A Szellemnek nincs semmilyen terve veletek. Nem szükséges semmilyen terv ahhoz, hogy létezzetek, ezért létezhettek vajon?

Túl tudtok lépni ezen az óriási dolgon? És most ez történik az életetekben. Ez jön felszínre. Volt egy célotok a többi cél felett, egyik cél-réteg a másik felett. A cél egy érdekes rakéta üzemanyag volt a számotokra, amely hajtott benneteket, hogy az életen végig haladjatok. A cél valójában itt tart benneteket, ám közben hamis és előbb-vagy utóbb egy részetek így szól: „*Hé, ez egy rakás makyo, tudod, a céloom, hogy...*” töltsétek ki a pont-pont-pontot. Majd mondjuk, hogy eléritek a célt és erre igazán kiborultok. Tényleg nagyon szomorúvá tesz, hogy elértétek a célt, erre mit is tesztek? A célt elétek teszitek, mint egy nagy spirituális répát és folyton próbáljátok elkapni ezt a célt - elérni. A célért dolgoztok. Megszállottá váltok. Neurotikussá és egészségtelenné váltok, amint próbáljátok elérni a célt, a mely soha sincs ott.

Most vágjuk el a madzagot. Nincs cél. Húha! De erre azt mondod: „*Az életem értelmetlen.*” Igen, mondhatjuk! (nevetés) „*Nincs célja? Nincs értelme? Nincs szenvedély?*” Igen, ezek mind régiek és mind makyok. Most mi az Ahmyoról beszélünk. Ezek olyan régiek, olyan tetvesek, ez szemét. Pöcegödör.

El tudjátok képzelni egy pillanatra az életet cél nélkül? El tudjátok képzelni, haha - hogy megírjátok ezt a könyvet: „*Az élet céltalansága*” (nevetés) - zárójelben: A válaszom az összes tökfilkónak, akik azt hiszik, hogy kell lennie egy célnak - Imádnám!

LINDA: Tök-filkó?

ADAMUS: Tökfilkó! Azt hiszem, jobb könyvcímeket találok ki, mint Kuthumi!(nevetés)

Tudjátok, a cél egy nagyon rossz társ, igazán rossz. Kirabol majd téged. Meglop majd. Csalódást okoz és átver és hamis módon inspirál majd. Ám, amikor hamisan inspirál, akkor meggátolja azt, hogy a valódi inspirációidat meghalld, amely csak annyi: Él. Csak legyél, cél nélkül, értelem nélkül. Milyen felszabadító! Milyen elképesztően csodálatos, hogy a szenvedélyetek csak ennyi: lenni...(valaki megerősíti a közönségből: igen, igen!) Igen! Köszönöm, Halle...ó, most nem kezdünk bele. Ámen? nem, nem ne mondjuk ezt - szóval felszabadító és közben oly sok kihívást jelent.

Szóval mostanában érkeztek dolgok az életetekbe. Nem tudtátok, hogy mik azok, ilyesmi válaszokat kaptatok: „*Mit jelent ez?*” „*Nincs jelentés*” „*Mit kellene tennem?*” Semmit. Mindez oda-vissza működik benned - és azon tűnődsz: „*Mi a baj velem?*” Semmi.

Szóval azt szeretném kérni, hogy az elkövetkező hónapban, *tényleg* érezzetek arra rá, hogy nincs célotok. Nincs cél. Engedd, hogy teljesen értelmetlenné válj. Engedd el magad...így: „*Nincs céloom, nincs szenvedélyem*”. Ez nagyon furcsa érzés lesz és kezdetben kényelmetlen, mert életeken át a cél hajtott benneteket. Cél és szenvedély, amely újra visszaszívott benneteket ide, még mielőtt igazán felkészültetek volna erre az életre.

Ez makyo, annak is a legfinomabb fajtája, de már nincs rá szükségetek. És érzitek, tapasztaljátok az energiákat magatok körül, amelyek bökődnek, lökdösnek ki benneteket a célotok vonzásából. Kerüljétek ki ebből a régi...ez is a program része. Egy rakás régi önprogramozás, a tömegtudat programjai, az egyéb birodalmak lényeinek programjai, akik rátok ragasztják a pszichikai próbatételeiket. Ők szeretik a céllal rendelkező embereket. Ez a legjobb lehetőség számukra arra, hogy manipuláljanak benneteket, hogy táncoltassanak benneteket. Engedjétek el a célt - úgy értem a

Régi Energiás célt, ahogyan eddig gondolkodtatok róla - a szenvedélyt engedjétek el és fedezzétek fel, hogy valójában mi is van itt? Elképesztő és kihívásokkal teli.

És majd tenni fogtok valamit - elmondom előre, mert ismerlek benneteket, azt fogjátok nekem mondani: „*Rendben Adamus, én kidobtam ezt, kidobtam azt, tiszta vagyok, kihajítottam minden célomat és szenvedélyemet.*” És erre én azt mondom majd: „*Nem, nézd csak meg a zsebeidet is, továbbra is rejtegetsz ezt-azt.*” „*Ó, elfelejtettem, Adamus, elfelejtettem ezt is kidobni!*” Erre én ezt mondom: „*Nézd csak át még egyszer. Még mindig maradt valami.*” „*Nos, azért...hmm.*” mondjátok majd: „*Adamus, erre szükségem van!, minden egyebet elengedek és egészen tiszta leszek már. 99%-ban tiszta leszek és ezért meg is kapom majd a 99%-os szabadságomat.*” Nem,nem. Mindent el kell engedni.

Nem ragaszkodhatsz semmihez és talán keresztülmész majd némi vívódáson és némi pánikon is, majd felteszed a kérdést: „*Nos, mit is mondott valójában?*” Majd filozófikussá válsz az egészet illetően és beszélsz majd más Shaumbrákkal, majd próbálsz majd szétcincálni azt, amit mondtam. Én azt mondtam: „*Nincs szükséged célra az életedben.*” Nem kell ahhoz cél, hogy létezz. Pont. Pont. És ezután egy teljesen új módon fogsz létezni. Tényleg, egy csodás felszabadult módon.

Nos, ezek azok az elemek, amelyek befolyással vannak jelenleg az életedre. Ezek nem egyszerűek, de te sokkal többre vagy képes náluk. Megengeded magadnak, hogy megtapasztald ezeket, mert kiterjedsz. Ti vagytok a standardok, a példák. Ti vagytok...ó, ez is egy régi cél csak. Ti csak vagytok... és ez egy csodálatos dolog.

Vegyünk egy mély lélegzetet és menjünk tovább a következő szegmensünkbe. Ez egy nagyon fontos rész lesz - vagy nem.

Varázslat

Nagyon régen... Úgy érzem, mindjárt megágyazok nektek... Egyszer volt, hol nem volt... nagyon régen a Földön, volt valami, amit varázslatnak hívtak. Nos, később néhányotok megkérdezi majd, hogy miért nem nevezem fantáziának? Nos, mert a fantáziának van egy rossz mellékzöngéje. Így inkább varázslatnak nevezem. Szóval a Földön jó régen, csak úgy, mint az egyéb birodalmakban, volt valami, amit varázslatnak neveztek.

A varázslat a kreatív kifejezése volt és a kreatív együttműködés az egyéb birodalmakkal. Nagyon régen, a Földön, képesek voltatok megtapasztalni - érezni, megtapintani, látni - az olyan lényeket, mint amilyenek a széltündérek. Széltündérek. Amelyek a levegőben lengenek. A levegőben lengenek, s amint elmennek mellettetek, az elmétek így szól: „*ó csak a szellő volt*” - nem, az éppenséggel lehetett egy széltündér is.

Vannak felhő angyalok, olykor a szemetekkel megpillantjátok őket, majd az elmétek így szól, „*Hát, nem, ezek csak légmozgások voltak és az ég mintázatai, amelyek a hőmérséklet és a páratartalom révén keletkeznek úgy, hogy átformálják a vízcseppeket, amelyek a középlégrégekben vannak.*” Rendben.

Rendben. Érdekes módja ez a létezésnek, de valóban léteznek a felhőangyalok.

Tulajdonképpen a sarok fölött lebegett az egész találkozóknál alatt egy unikornis. És vannak néhányan közületek, akik éreztek valami furcsát, ám az elmétek bezárt benneteket, így: „*Ó, nem ennek nincs értelme, nem kezdhettek el ilyenekben hinni, mert még örülnek tartanak!*” Nem, már eleve örültek tartanak, szóval rendben van. Tapasztaljátok meg az unikornist.

Vannak törpék. Vannak manók. Vannak vízi elementálok - kicsi fényes, szépséges varázsaltos lények, a vizekben. Van Merlin. Merlin, aki valódi és most nagyon is része a valóságnak. Ám az emberek kizárták a varázslatot az életükből, mert nincs értelme. Igaz, Charlie? Nincs semmi

értelme. Nem helyezhető bele abba a mintázatba, amelyben lennetek kellene.

Szóval ki lett iktatva jó régen. Zárjátok le magatokat, hogy minden a maga kis tiszta rendjében legyen és ne legyenek bolond emberek, akik kis energiákat látnak, amelyek pörögnek körbe-körbe, ne lássanak kis láthatatlan mágikus, varázslatos energiákat. Ezek a Föld lényegéhez tartoznak. Együtt dolgoztak Gaiával, a Föld kezdetétől fogva, hogy segítsék fenntartani az életet a bolygón. Továbbra is itt vannak. Ők is változnak éppen. Az elementálok nagy része, a mágikus lények, akik itt voltak, most elmennek. És jönnek újak, akik nem feltétlenül veszik át a manók fizikai adottságait.

Ezek valódiak, kedves barátaim. Valódiak. Nem csak tündérmesék ezek a kis gyermekek számára. Nagyon, nagyon valódiak. És sajnos, a kreativitás csökkenésével, a képzelőerő gyengülésével a Földön, kiléptek a látókörötökből. Elfelejtődtek.

Mi történik akkor, amikor nem vesztek róluk tudomást, amikor az emberek hátat fordítanak nekik? Ők az együttérzésben vannak, tehát hátat fordítanak és elmennek, mert nem kívánatosak. Ám várnak. Várják a megfelelő pillanatot, amely most jött el.

Itt az ideje annak, hogy a varázslat visszatérjen a Földre. A varázslat számos dologra képes. Kitér a folyosókat a dimenziók között. Ezek dimenzionális lények, általában nem rendelkeznek fizikai testtel és mágikusak. Azért jönnek, hogy együtt dolgozzanak most az emberekkel, akik csupán az Öröm kedvéért az Új Földet teremtik éppen, mert megtehetik. Ott lesznek a levegőben, a Földön, a vízben, körülöttetek mindenfelé. Megjelennek majd az álom állapotokban - ha megengeditek, megjelennek majd a képzeletetekben - ha használjátok. Nem azért vannak itt, hogy válaszokat adjanak, hanem azért hogy játszanak. Azért vannak itt, hogy segítsenek nektek olyan dimenziókba lépni, ahol még nem jártatok soha, hogy segítsenek az elméteken túl nőni.

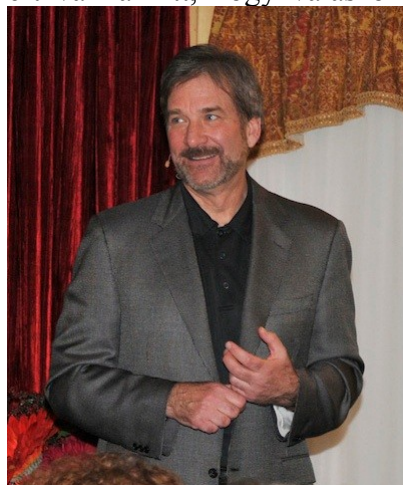
Azért vannak itt, hogy segítsenek kiegyenlíteni az új energiákat, hogy segítsenek áramlásban tartani az új energiákat és tisztán tartani azokat. És itt vannak. Itt a teremben, most is. Megjelentek az életetekben. Egy kis szellő, amit a szemetek sarkából láttok, egy kis hang, amit hallotok, ám, amikor ráfókuszáltok, eltűnni látszik, egy apró érzet éjszaka, amikor alszotok, mintha valami áthaladt volna rajtatok.

Ez most a varázslat visszatérésének korszaka. Dolgoztatok már vele korábban, tehát nincs semmi, amit igazán tanulnotok kellene róluk. Csak engedjétek meg, hogy visszatérjenek. Igen, lesznek néhányan újak, olyanok, akiket nem tapasztaltatok a múltban, de kapcsolódni tudtok majd hozzájuk, mert az elementálok, a mágikus lények csupán megvalósulásai, megtestesülései a múltbéli beáradásaitoknak.

Hadd mondjam ezt így: Amikor az angyali lények lejöttek, hogy a Földet bevessék az élet magjaival, beárasztották ezt a varázslatot a Földre. Amikor ti lejöttetek és magatokra öltöttetek a fizikai testeteket, az első dolog, amit tettetek az volt, hogy beárasztottátok magatokat, vagyis életet leheltetek a benneteket körbevevő dogokba.

Egyébként, az egyik gyakorlat, amelyet a régi Misztérium Iskolákban végeztünk abból állt, hogy kerámia szobrokat kellett csinálni, kerámia alakokat, majd éveken át ültetek velük szemben, lélegezve és beléjük árasztván magatokat, egészen addig, amíg a szobor életre nem kelt - el nem kezdett járni, beszélni, erre-arra menni. Ekkor megértettétek a beárasztást. Most már nem kell éveken keresztül ott ülnötök. Csak tegyétek meg. Ez az Új Energia. Már nem tart sokáig.

Ezzel azt mondjuk, hogy ezek a mágikus lények, a beárasztásaitok megtestesülései, ahogy az

életeteket belelélegeztétek a vízbe, a levegőbe, a talajba, az állatokba, a láthatatlan világokba. Ezek a tieitek. Kizártátok őket hosszú időre és most készen állnak arra, hogy visszatérjenek. Vagyis, hadd mondjam így: ti álltok készen arra, hogy ők visszajöhessenek.

Ez nagyon sok mindenben segít majd benneteket. Felnyitja majd a képzeleteteket. Ha engeditek, nagy örömet okoz majd nektek, hogy velük játszhattok. Ő, eleinte egy kicsit furcsának tűnhet majd, mert azt mondták nektek: „*Hogy most már 4 éves vagy, már nem lehetnek ilyen képzeletbeli barátaid!*” Mondok nektek valamit, a jelen idők néhány legnagyobb alakja - nem ismernék el feltétlenül de - például Thomas Edison, a nagy feltaláló, néhányatokban vannak bizonyos érzetek róla, szóval Edison játszott az elementálokkal. Ő megengedte magának ezt a luxust. Megengedte magának - mit mondanánk? - ezt az időtöltést. Élvezte. Senkinek nem mesélt róla, mert tudta, hogy azt gondolnák róla, hogy megbolondult. Ám közben innen merítette a nagyszerű ötleteinek egy részét is. nem azért, mert átadták neki, hanem azért, mert kreatív üzemmódban volt és megkapta a válaszokat.

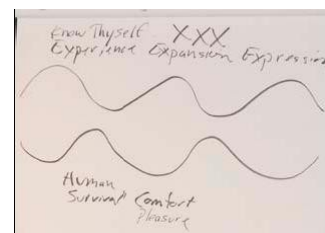
Einstein is használta, a nagy gondolkodók közül és a nagy zeneszerzők közül Mozart. Megengedték maguknak, hogy játszanak az élet varázslatával. Persze nem beszélhettek róla, nem fejezhették ki, de tudták, hogy fontos része volt ez az életük örömeinek, a munkájuknak. Néhányan közülük ezt mondták: „*Tudom, hogy ragyogó vagyok, de biztosan örült is vagyok, mert ezt teszem.*” Tehát féltek attól, hogy elveszítik az eszüket. Valójában ez így is volt, ám ez jó dolog volt.

Nos, kedves Shaumbra, megkérem Johnt, hogy játssza le nekünk Anders utolsó dalát, amit a közvetítés előtt hallgattunk. Arra kérlek benneteket, hogy lélegezzétek be és engedjétek meg magatoknak, hogy megőrüljétek. Ebben a teremben számos lény van, a folyton jelenlévő unikornisunktól kezdve a kis manókon át, a széltündérékig, ideértve olyan lényeket is, akik nem öltöttek magukra fizikai jellegzetességeket. Engedjétek meg magatoknak, hogy egyszerűen csak megtapasztaljátok őket.

Hogyan tegyétek? Nos, nem innen (a fejre mutat). Úgy tehetitek meg, ha kinyíltok és lélegeztetek és játszotok. Legyünk egy pillanatra játékosak.
John

(Anders Dala felcsendül: Az Oh-Be-Ahn lemezről a 6. szám)

Hívjátok meg a Pakauwhtokat most. Ő is része a varázslatnak. Megteremtettétek a Pakauwhtokat. Egy részetek ő. Önmagatok egy kifejeződése. Ezek mágikus lények és ők játszanak ezekkel a lényekkel.

Olyan régóta nem engedtétek meg ezeknek a lényeknek, hogy megtapasztaljátok őket. Egy csomó vidámságot hoz ez vissza. Nem kell, hogy mindezt valami nagy célért tegyétek, csupán azért, hogy a természetes dolgokat visszahozzátok az életetekbe és túllépjétek a mintázatokon és korlátokon. Annyi szint tesz hozzá az élethez. De ugyanakkor, kitarja a folyosókat is a dimenziók között. Általuk ki lehet egyenlíteni az Új Energiákat, áramlásban lehet tartani azokat.

Azzal, ha visszahozzátok a varázslatot és mindezt a sok mágikus, varázslatos lényt, ez segít azoknak, akiket Kristály Gyermekeknek hívtok, azoknak az újoncoknak, akik most érkeznek, segít nekik, hogy játszhassanak és a képzeletüket megőrizhessék. Ha el tudnátok képzelni egy olyan lényt, aki most jön először a Földre, az első inkarnációjára, a rengeteg felkészülés után, amelyet az Új Föld Iskoláiban kapnak. Megérkeznek a Földre, most először és egyszeriben érzik ezt a kemény valóságot, itt a Földön, azt, amit ti is éreztétek korábban, amikor egyre mélyebbre és mélyebbre merültünk a vízben, éreztétek a testre nehezedő rettenetes nyomást, a zavarodottságot és az irányvesztettséget - azzal, hogy ezeket a mágikus lényeket visszahívjátok, nagyban megkönnyítitek az ő dolgukat, sokkal kényelmesebb és simább tapasztalatban lesz a gyermekeknek részük.

Magatokért tegyétek meg. Hozzátok vissza a varázslatot magatokért, magatoknak, de közben az

újakért is teszitek.

Ezzel, kedves barátaim, megyek is egy találkozóra Firenzébe. Emlékezzetek rá, minden jól van a teremtés egészében és ezért Adamus vagyok, a szolgálatotokban.

Arrivederci.

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

*(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin
GIRO: 10700244-10377703-53200008)*

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintől, vagyis 2009 szeptemberétől új nevén: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé.

Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatölcsmcsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozói nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu